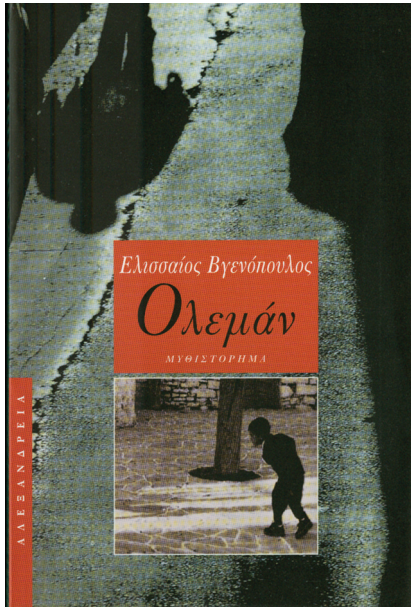

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Ελισσαίος Βγενόπουλος

ΟΛΕΜΑΝ

ISBN: 960-221-146-6, σελ. 373, σχ.21x14,
α' έκδοση 1998,
τιμή 13,00€ (χωρίς ΦΠΑ)

Ξοδεύτηκαν στοίβες από χρόνια, χιλιόμετρα από ανάσες, τόνοι από ψιθύρους και πάντα στους μεγάλους μου πυρετούς έβλεπα το πρόσωπό μου στριμωγμένο σε μια γωνιά πέτρινου τοίχου και να μην μπορώ να δω δεξιά αριστερά ούτε πάνω κάτω· μόνο στο βάθος, μέσα στο πηχτό σκοτάδι, διέκρινα μια λουρίδα χωράφι, κατηφορικό χωράφι, κι ένα μικρό τεσσάρων-πέντε χρόνων να σέρνει μια σκουριασμένη αλυσίδα ανάμεσα σε χωμάτινες κόκκινες πέτρες, λεκιασμένες ελπίδες και λιγδερές επιθυμίες, κι ακόμα στο πάνω μέρος του χωραφιού οι μεγάλοι να συνεχίζουν σκυφτοί τη δουλειά. «Ολεμάν», φώναζα και πεταγόμενι από τον πυρετό μου κρυμμένος πίσω από τον κορμό μιας ελιάς, το θρανίο της πέμπτης δημοτικού ή το γυμνό μηρό μιας ανέμελης γυναίκας. Αλλά ο αντίπαλος στρατός δεν φαινόταν πουθενά...

Στη μέση του κάμπου, στην άκρη της πόλης, ένα αγόρι κάνει τα πρώτα του βήματα, στήνοντας, ξηλώνοντας και ξαναφτιάχνοντας τον κόσμο του από στοιχειώδη υλικά: κάψα, βροχή και κοκκινόχωμα, ακινησία Santé, αερικά και γυναικείους χυμούς, λόγγους, αυλές και τσιμεντόδρομους, προπαίδια και ανάγνωση, γυαλένια, Μάσκα, μελαγχολία και σινεμά. Ένα παιδί γίνεται έφηβος περνώντας από τις συμπληγάδες της τρυφεράδας και της σκληρότητας, της περηφάνιας και της ντροπής, της γνώσης και της αίσθησης, της αποκοτιάς και του φόβου. Κι ένας συγγραφέας ξαναγυρίζει σ' όλα αυτά, για ν' αντλήσει μέσα από το βούρκο της μνήμης το χρονικό του ανύποπτου βλέμματος και του πρώτου αγγίγματος, το μυθιστόρημα των αναπάντεχων μικρών στιγμών, των άγουρων αισθημάτων και των ανείπωτων πόθων. Από δω αναβλύζει η συγκίνηση κι ένας νέος λυρισμός που πάει γραμμή στην καρδιά των πραγμάτων.

Ολεμάν: μια λέξη χωρίς νόημα, μια πολεμική κραυγή από παιδικό παιχνίδι του δρόμου ή ακόμη ένας κωδικός για το άνοιγμα και το μυστήριο του κόσμου.

Μέσ' από την ιστορία ενός αγοριού που μεγαλώνει στην ύπαιθρο της Αχαΐας και στις λαϊκές συνοικίες της Πάτρας, το βιβλίο παρακολουθεί το πλάσιμο ενός μικρού, προσωπικού κόσμου

που ανοίγεται μέσα στον μεγάλο. Ζητώντας να ξαναδεί τα πράγματα με τα μάτια του παιδιού που ίσως υπήρξε, ο συγγραφέας επινοεί ένα «αυθεντικό» παιδικό βλέμμα. Δεν κρύβει βέβαια ότι πρόκειται για μια ματιά εκ των υστέρων, για τη διήγηση ενός μεγάλου, που ανασκαλεύει «το βούρκο της μνήμης» για να ανασύρει ασήμαντες, μοναδικές στιγμές, «γυαλισμένες στον τροχό της λήθης» –τέτοιες όπως ο λόγγος στην κάψα και στο σκοτάδι, η επίθεση στις χελιδονοφωλιές, το ημέρωμα των αγελάδων και το πνίξιμο των γατιών, η παρέα και οι αρχηγοί, το πρώτο τσιγάρο, το πανηγύρι του χωριού, το ταξίδι και η μετακόμιση, η πρώτη μέρα στο σχολείο, το πονηρό κούρεμα, τα αναπάντεχα σκιρτήματα για το γυναικείο κορμί, το άγχος της ορθογραφίας και της προπαίδειας, το ποδήλατο και το ποδόσφαιρο, το πρώτο σινεμά, ο ξαφνικός έρωτας...

Το Ολεμάν είναι έτσι ένα βιβλίο για την εμπειρία που, με τη μεσολάβηση της λήθης, έγινε μνήμη, ένα μυθιστόρημα μύησης στα οικεία μυστήρια της παιδικότητας και της πρώτης εφηβείας.

*****

«Το Ολεμάν είναι μια λέξη χωρίς νόημα , μια παιδική κραυγή σε ώρα πυρετού. Το βιβλίο, όμως του Βγενόπουλου είναι καθαρή ποίηση. Μιλάει για τα παιδικά του χρόνια σ'ένα χωριό έξω από την Πάτρα και μετά στην ίδια την πόλη και χρησιμοποιεί γι'αυτό τα πιο στοιχειώδη υλικά: κάψα, βροχή και κοκκινόχρωμα, ακινησία, Santé, αερικά και γυναικείους χυμούς, προπαίδεια και ανάγνωση, Μάσκα, μελαγχολία και μαγεία στον σινεμά Αβάνα. Το βιβλίο δεν περιγράφεται, είναι η μυθολογία της παιδικής ηλικίας που κλείνει μέσα της κομμάτια ατόφιου ονείρου».

Παιδικό Μετρό